

[Forsvarsministeren.]

foruden de 32 reducerer man Musikernes Antal med 174, saa kun Livgarden beholder sit Musikkorps, medens alle de øvrige nedlægges. Yderligere har man været ked at, at den nugældende Ordning, hvorefter den militære Rækkefølge bestemmer Officianternes Plads sammen med Officererne, er taget ud, idet det blot siges, at denne Rækkefølge fastsættes ved kongelig Anordning. Det bliver altsaa i høj Grad Administrationen, der faar Indflydelse herpaa. Jeg kan berolige Officianterne med, at saa længe jeg har med Administrationen at gøre, vil der ingen Ændring ske i den gældende Ordning. Jeg tror ikke, den Ængstelse behøver at være overvældende.

Men det Omraade, hvor Forslagene griber stærkest ind, og hvorfra jeg ogsaa har faaet flest Henvendelser, er Flaaden. Der sker der meget stærke Indgreb, idet man baade ophæver Dækofficerskorpsen, de midlertidige Befalingsmænd og de faste menige. Man har bedt mig om at nævne, hvorledes deres Stilling vilde blive. Officianterne og de, der er Tjenestemænd, faar først deres Opsigelse og derefter Ventepenge i de 5 første Aar med to Trediedele af deres Løn, hvorefter de faar den Pension, som deres Anciennetet berettiger dem til. Men de midlertidige Befalingsmænd og faste menige, som ikke er Tjenestemænd, har i en Aarrække svaret Tilskud til Pensionskassen, og de kan ogsaa faa Pension, men ikke før ved deres tresindstyvende Aar, selv om de gaar af tidligere. De fleste af dem er i Alderen 30—40 Aar, og de maa altsaa gaa uden i Øjeblikket at faa noget som helst. Disse Mennesker vil da være yderst daarligt stillet, de har ingen Arbejdsløshedskasse. Det skal være min Bestræbelse, hvis jeg faar med Administrationen af Loven at gøre, at række disse Mennesker en hjælpende Haand, og Rigsdagen har ogsaa altid tidligere stillet sig beredvilligt i lignende Situationer.

Jeg har endnu blot at sige, at dette Lovforslag efter mit Skøn gør Vejen mere bekvem og farbar for Afrustningsforslaget. Det afløser en Ordning, ved hvilken der i alt væsentligt klæber de samme Mangler, som den nye er behæftet med, men denne har dog den utvivlsomme Fordel, at den nedsætter Militæruddgifterne med 6 Millioner. Derfor skal jeg paa ny anbefale at stemme for Lovforslaget, idet jeg dog gør opmærksom paa, at de Bemærkninger, som Forslagsstillerne har knyttet til Forslaget, og hvori der fremsættes forskellige Ønsker og Forhaabninger, kan jeg umuligt føle mig

bundet til. Det er Lovens Bestemmelser, der er bindende for mig, og ingenlunde de Bemærkninger, der er knyttet dertil. — Hermed skal jeg anbefale at stemme for Forslaget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stensballe): Jeg skal ikke optage nogen Diskussion med den højtærede Minister angaaende dette Lovforslags Tilblivelse, men jeg synes dog, der var lidt farvet ved den Beskrivelse, den højtærede Minister gav deraf, og jeg maa tage ganske bestemt Afstand fra en af hans Udtalelser, nemlig at 6 Millioners Besparelse har været Forhandlingsgrundlaget. Nej, det, vi har sagt, er, at Udgiften skal være 35,5 Millioner. Det lyder Lovforslagene ogsaa paa, idet der staar, at det ene skal være paa 24 Millioner og det andet paa 11,5 Millioner, og saa er det nok saadan, at man ikke kan gaa højere, men samtidig kan man heller ikke gaa lavere. Det bemærkede den højtærede Minister ikke, men det er et Hovedpunkt. Ministeren har bundet sig til fremtidig ikke mere at komme med Nedsættelser paa Finansloven. Derfor staar der nu i Loven, hvorledes det skal opføres paa Finansloven, og ikke blot dette, men der staar tillige, at Udgifterne skal holdes paa 24 Millioner og 11,5 Millioner. Og for at der skal kunne administreres paa den Maade, har den paagældende Paragraf faaet en ganske bestemt Formulering i saa Henseende, idet der staar: „dog, at der uden særlig Bevilling paa de aarlige Finanslove kan foretages Omposteringer fra en Konto til en anden“. Det vil sige, at der rundt regnet bliver et Beløb af 24 Millioner til Hæren og 11,5 Millioner til Flaaden, som hvert Aar skal anvendes, og dette har Ministeren bundet sig til gennem de foreliggende Forslag, naar han nu anbefaler dem til Fremme og om kort Tid kommer til at stemme for dem og underskrive dem.

Jeg skal ikke udtale mig om, hvilke Opgaver der kan løses herigennem. Jeg troede for Resten, at den højtærede Minister og vi var enige om, at for Hærens Vedkommende er den foreslaaede Ordning teknisk langt bedre opbygget end den nuværende. Det har den højtærede Minister i hvert Fald udtalt, hvad jeg dog vil erindre ham om. Saaledes ved jeg ogsaa, at Sagen opfattes fra sagkyndig Side. Det vil med andre Ord sige, at denne Lov vil give os ikke nogen ringere Hær, men tværtimod en bedre Hær. Af den kommanderende Generals Udtalelser ved vi, at naar der er Tale om Mobilisering, er det en Hær, der kan mobiliseres